

pa to nič ne pomaga, ker jej je še tako prevroče. Prosim torej za zdravilo proti vroči mrzlici“.

Lekar že itak jezen je mislil, da se kmet iz njega samo norca dela, zato mu dá kar brez obotavljanja dve topli zausnici.

Hostniku je po njima na celem telesu toplo postalo, zato je res mislil, da je to pravo zdravilo za mrzlico. Ponižno torej vpraša: „Kaj pa sem dolžen?“

Lekar se pa zadere nad njim: „Neumni butelj ti, če ne greš takoj s tem, kar imaš, dam še ti jih več“.

„Ni treba ne, bode že dovolj“, odgovarja Hostnik gredoč iz lekarne, in ko domu pride, najde ženo v postelji, ker jo je že spet mrzlica tresla.

„Ali si mi prinesel kakšno zdravilo za mrzlico?“ vpraša ga žena, ko je bil v hišo stopil.

„Seveda“, odgovori mož in v tem jej da gorko zausnico, da jo samega strahu takoj zima in vročina mine, ker ni vedela, kaj da to pomeni. Še le čez nekoliko časa si upa vprašati moža: „Ljubi moj mož, kaj pa pomeni to?“

„No, ljuba moja, pravi Hostnik, to je zdravilo za mrzlico, ki sem ga v mestu dobil. Mene je v mestu in po celem potu prav dobro grelo, torej bode menda tudi tebe. Sicer pa je to samo polovica zdravila, katerega sem zastonj dobil; drugo polovico še le tedaj dobiš, ako bi bilo potrebno“. Mrzlica se ženi ni več povrnila, kakor da bi jo res bila zausnica napodila.

Nekega dne je Hostnik imel pot v mesto; takrat mu je žena rekla: „Pravil si mi, da si zdravilo za mrzlico bil zastonj dobil; nesi pa zdaj par pišancev gospodu zato, ker mi je zdravilo tako hitro pomagalo“.

Mož je djal pišance v koš in jih nesel v mesto gospodu lekarju. Nesreča je hotela, da zdaj ni bil gospod sam v lekarni, ampak njegov namestnik. Hostnik gleda nepoznanega gospoda ter mu reče: „Zadnjič so mi gospod Mazač nekšno zdravilo za mrzlico dali, pa niso hoteli nobenega plačila vzeti, zato pa jim je zdaj moja žena par pišancev poslala, ker jej je zdravilo tako hitro pomagalo. Kje pa so zdaj tisti gospod?“

„Ni ga tukaj, pravi namestnik, sicer pa jaz tudi rad pišance jem, le dajte jih sem“.

„Meni je vse jedno“, reče Hostnik ter da pišance lekarjevemu namestniku, potem pa svojo težko roko iztegne in mu strašno zausnico priloži rekoč: „Jaz sem doma le polovico zdravila porabil, in za to imate te-le pišance, drugo polovico pa sem nazaj prinesel ter vam ga s tem-le povrnem“.

Preden se je bil lekarjev namestnik zavedel o nenadani zausnici, jo je Hostnik že bil pobrisal.

Ko je potem lekarjev namestnik pri gospodu lekarju o tem se pritoževal in se grozil, da bode kmeta tožil, tolažil ga je gospod, naj le bo miren zavoljo te zausnice, saj ni bila njemu namenjena, ampak gospodu lekarju; on jo je le dobil, ker si je gospodove pišance prilastil, kdor pa po tujem blagu svoje roke steguje, mora biti pripravljen na vsakovrstne sitnobe in kazni.

J. S.

Smešnica 8. Lovec je prežal že pozno v noč na lesico, toda ona še zmerom ni hotela iz brloga. Nevoljen vrže pa sedaj lovec puško na ramo ter reče: „No, čakaj pa ti, prismoda, na-me, ne maram, če do jutra!“

Razne stvari.

(Na znanje.) V ponedeljek dne 28. febr. bode volitev okr. odbora pri sv. Lenartu v slov. goricah. Slov. ljudstvo pričakuje od mož, ki jih je volilo v zastop, da bodo v odbor izvolili same značajne in vrle sinove slov. goric.

(Bralno društvo.) Kmetško bralno društvo pri sv. Lovrencu na kor. žel. je imelo zadnjo nedeljo svojo veselico in se mu je ona v najlepšem redu izvršila. Še srenjski berič, ki je bil „vohat“ prišel, je ni motil.

(Brez potrebe.) Kakor slišimo, kroži po Mariboru in brž ko ne tudi po drugih mestih neko pismo, v katerem se izreka g. J. pl. Heinricherju, predsedniku okr. sodnije v Celju, zaupanje. Da prinese g. dvornemu svétniku tako spričevalo kje kaj koristi ali pa da mu ga je poprek kje treba, o tem ima pač lahko človek svoje dyome.

(Vojaški nabor.) Rekrutba za inf. reg. štv. 87. bode te-le dni: 1. marcija za Celje, 2.—8. za Celjsko okolico, 10.—12. za Brežice in okolico, 13.—16. za Kozje, 17.—18. za Šmarje, 21.—22. za Rogatec, 23.—31. za Ptuj, 2.—5. aprila za Konjice, 13.—16. aprila za Slov. Gradec, 18.—19. apr. za Šoštanj, 20.—21. apr. za Mozirje in 22.—23. aprila za Vransko.

(Oče in sin.) Martin Zupanc, gostač v Novi vesi pri Celju, je dne 23. nov. l. l. svojega 22 let starega sina pretepel, ter je le-ta dva dni pozneje umrl. Oče bode pa sedel sedaj 10 let.

(Mráz.) Zmrznil je J. Prepadnik, posestnik iz Luč. na poti, ko se je iz Gornjega grada vračal domov, J. Gumze, posestnik v G. Lešah, pa na poti iz Poličan.

(Obsodba.) Anton Bregant, kovač v Orehovi vesi, bil je lani ubil svojo ženo ter je zato sedaj dobil 4 leta težke ječe.

(Nesreča.) V logu ob cesti proti Selnici sta une dni dva moža sekala drva, v tem pa je smreka, ki sta jo bila nasekala, tako nesrečno padla, da je P. Namestniku glavo zdrobila.

(Opominj.) V časih dobi naše upravnništvo naročilo in to v ostrih besedah, naj si plača kje kaj iz zneska, ki ga je bil kdo za „Ljudsko knjižico“ poslal. Za to opomenimo tu našim bralcem, da ni kat. tisk. društvo in torej tudi ne „Slov. Gosp.“ ali pa tiskarna sv. Cirila bila nikoli v kaki zvezi z „Ljudsko knjižico“. Njo je izdaval g. Lav. Kordeš na svojo roko in zadnje leto jo je tudi tiskal v lastni tiskarni. Ker so mu jo pa kmalu zaprli, za to „Ljudska knjižica“ ni več prišla na svetlo. Kdor mu pa je toraj za-njo poslal denarja, do bode ga nazaj javaline na — nikoljev den.

(„Štibernica.“) Na steni c. kr. davkarije v Mariboru je stalo do letos še „štibernica“ zraven „k. k. Steueramt“. Letos pa so tudi to besedo zbrisali. Dobri dve tretjini davka pride iz žepa slov. kmeta, a ta kmet se vé, da ne zasluži, da bere vsaj na steni, kje da se mu denar vzame, kedar ga prinese tje.

(Pri peči) Žena Jos. Wiederhoferja, mesarja v Trbižu na Koroškem, je bila sedla k peči, v kateri še je gorelo, ter je ondi zapala. V tem pa se ji je na vroči peči obleka unela in nesrečna žena je zgorela.

(Terno.) V Zili na Koroškem je bila neka ženica v loteriji terno zadela in jej je ta 80 gld. vrgla. Sosedu pa so ti denarji v oči bodli, za to se je v noči preoblekla v hudiča ter od starke terjala ali denar ali dušo. Na nesrečo „hudiča“ pa sta v istem hipu stopila žandarja v hišo in se vé, da sta vzela „hudiča“ s seboj — v ječo.

(Slovstvo.) Postava o „črni vojski“ je sedaj v 2. natisu izšla in ako je komu za-njo, ona je v tej obliki vredna priporočila. Dobi se po 12 kr. pri Jos. Jurik, pisateljici v Slov. Gradcu.

(„Koroške bukvice.“) Prejšnji urednik „Mira“, g. Fil. Haderlap, izdal je zvezček koroških povestic pod naslovom: „Koroške bukvice“ ter misli izdati poslej vsak mesec enak zvezček, ki šteje 32 malih strani, po 15 kr. Ko bi mož ne bil zinil o necem novem slov. pravopisu ter bi ga s pomočjo „Kor. bukvic“ ne vpeljal, bili bi mi morebiti „Koroške bukvice“ priporočili, sedaj pa bi nam žal djalo, za vsako besedo.

(Potres.) V gorenji Italiji, v Turinu, Genovi in drugih mestih je bil v sredo jutro močen potres. V Nizzi je podrl eno hišo in je troje ljudi pod njo pokopal.

(Nevarna igrača.) Pastirček pri J. Grubnu, posestniku v Vuzenici, je igral s puško ter ni vedel ali ni na to porajtal, da je bila nabita. Puška se mu je na to izprožila in Grubnova hčerka se je zgrudila mrtva na tla.

(Požar.) V Dornavi pri Ptuju je posestniku J. Toplaku hiša, hlev in škedenj do tal pogorela. Živino so na srečo še oteli.

(Novi čevlji.) Nek amerikkansk čevljar naznanja, da izdeluje čevlje iz papirja. Ako mu gre kaj vere, so taki čevlji lepši in povrh še trpe dalje, kakor pa čevlji iz usnja.

(Žganje.) Iz Male Varnice pri Leskovcu je J. Emeršič na potu iz Ptuja precej žganja popil in je zato, kakor že veliko drugih, potoma obležal. Zima, da si ni huda bila, za-nj je bila huda, ker je vsled žganja zmrznil.

(Župan.) V občini gornje sv. Kungote pri Mariboru voljen je za župana Ladislav vit. Rabzevič. Kakor kaže ime, je novi župan velik Nemec in to ves od pet do glave. Naši Nemci so ga lahko veselili.

(Promet.) Savinjska posojilnica imela je leta 1886. 161.386 gld. 30 kr. prometa. Reservna fonda znašata koncem leta 4588 gold. 67 kr. in ker se bode čisti dobiček od leta 1886 v znesku 1128 gld. 92 kr. tudi rezervnima fondoma pripisal, tedaj je skupni rezervni fond 5717 gld. 59 kr. znašal.

(Za nagrobni spominek) Božidarju Raiču, so nadalje darovali sledeči gg. rodoljubi: Čast. g. o. Škender Sovič, župnik pri sv. Trojici v Haložah 21 fl., Slavni „Ljubljanski Sokol“ 25 fl., g. dr. J. Vošnjak nabiral je v Ljubljani 30 fl., č. g. J. Vurovič, župnik iz Cvetlina na Hrvaškem, č. g. And. Einspieler v Celovcu, č. g. V. Kolar, č. g. Fr. Pignar, župnik pri sv. Kungoti, č. g. L. Herg, kanonik v Mariboru, Neimenovani, po 5 fl., č. g. dr. Jože Pajek, prof. v Mariboru 4 fl., g. dr. Dr. Prus, zdravnik v Konjicah 3 fl., č. g. Lav. Vojska, župnik iz Bednja na Hrvaškem, č. g. Matjašič Jurij, stolni prošt v Mariboru, č. g. Orožen I., stolni dekan, č. g. Kosar Fr., kanonik, po 2 fl., č. g. A. Vodusek, župnik v Leskovci, č. g. dr. Iv. Križanič, kanonik v Mariboru, č. g. dr. Fr. Žagar, prof. v Mariboru, č. g. J. Kukovec, žup. pri sv. Andražu, po 1 fl. Vkup 124 fl. Vsem g. dariteljem srčna hvala! Odbor.

(Duh. spremembe.) Č. g. Matija Goršič, na zadnje kaplan pri sv. Vidu poleg Ponikve, je v ponedeljek dne 21. t. m. umrl v Gradcu pri usmiljenih bratih in so ga ondi na pepelnico pokopali. Naj počiva v miru!

Loterijske številke:

V Gradcu 19. febr. 1887:	4, 40, 12, 9, 50
Na Dunaju „ „	53, 90, 52, 46, 79
Prihodnje srečkanje 26. februvarija 1887.	

Bukve božje v naravi.

Te bukve se dobé v prijetni besedi in snažni obliki za revnih 45 kr. s pošto vred vedno v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Vredne so svojega denarja.